

XI.

ПЪСНИ ПРЪЗЪ МАЙ.

I.

Погледайте настала е
 Пролѣтъ на земята,
 Майска птичка запяла е
 Чудно изъ листата.

Гората се пробудила,
 Полето се смѣе,
 Зората се зачудила:
 Сѣ хубости грѣе.

Изъ въздуха възнесена
 Чучулига цвърка..
 Ставай, душо, изъ плѣсена,
 Распни крила, хвърчай!...

Литнахъ, хвъркнахъ въ ефиритѣ—
 Слѣдъ менъ мъгли темни...
 Какъ? и туеъ ли ме дирите,
 О ядове земни?

II.

Не щж плачъ по модата
 Зарадъ мойта младостъ;
 Не щж чернъ природата
 Въ свѣтлата ѝ радостъ;

Не щж, като поетитѣ,
 Въ пролѣтъта да стенж...

О небеса, що свѣтите,
 О горо зелена,

О потоци разгалени,
 О вий, пойни птички,